

Wykład 7: Ciąg dalszy rozkładów stacjonarnych

Wykładowca: Andrzej Ruciński Pisarze: Arkadiusz Buchelt, Przemysław Sokołowski

Wstęp

W tym wykładzie pokażemy istnienie rozkładu stacjonarnego dla dowolnego nierozkładalnego i nieokresowego łańcucha Markowa oraz jego postać. Korzystając ze zbieżności wykazemy jedność owego rozkładu. Przedstawimy również metodę Coupling-u, która umożliwi wykazanie zbieżności do rozkładu stacjonarnego (stabilizowanie się łańcucha).

Przypomnijmy, że przestrzeń stanów S jest skończona, to znaczy $S = \{s_1, s_2, \dots, s_k\}$, oraz $T_{i,j} = \min \{n \geq 1: X_n = s_j \wedge X_0 = s_i\}$ i $\tau_{i,j} = \mathbf{E}(T_{i,j} \mid X_0 = s_i)$.

Lemat 1. Dla dowolnego nieredukowalnego i nieokresowego łańcucha Markowa, dla każdych stanów s_i, s_j mamy, że

$$\mathbf{P}(T_{i,j} < \infty \mid X_0 = s_i) = 1$$

oraz

$$\tau_{i,j} = \mathbf{E}(T_{i,j} \mid X_0 = s_i) < \infty.$$

Dowód. Wiemy, że istnieje M takie, że macierz przejść P^M składa się z dodatnich wartości, to znaczy istnieje takie M , że począwszy od momentu M z dodatnim prawdopodobieństwem osiągniemy ze stanu s_i stan s_j . Oznaczmy przez $\alpha = \min_{i,j} \{P_{i,j}^M\} > 0$, wówczas otrzymujemy, że prawdopodobieństwo nie osiągnięcia stanu s_j w mniej niż M krokach wynosi

$$\mathbf{P}(T_{i,j} > M \mid X_0 = s_i) \leq \mathbf{P}(X_M \neq s_j \mid X_0 = s_i) \leq 1 - \alpha.$$

W dalszym ciągu pomocnym będzie poniższe szacowanie prawdopodobieństwa warunkowego, że stan s_j nie zostanie osiągnięty w mniej niż $2M$ krokach, gdy w mniej niż M krokach nie wystąpił ten stan

$$\begin{aligned} \mathbf{P}(T_{i,j} > 2M \mid T_{i,j} > M, X_0 = s_i) &\leq \mathbf{P}(X_{2M} \neq s_j \mid T_{i,j} > M, X_0 = s_i) = \\ &= \sum_{\substack{l=1 \\ l \neq j}}^k \mathbf{P}(X_{2M} \neq s_j \mid T_{i,j} > M, X_M = s_l, X_0 = s_i) = \sum_{\substack{l=1 \\ l \neq j}}^k \mathbf{P}(X_{2M} \neq s_j \mid T_{i,j} > M, X_M = s_l) = \\ &= \sum_{\substack{l=1 \\ l \neq j}}^k \mathbf{P}(X_{2M} \neq s_j \mid X_M = s_l) \mathbf{P}(X_M = s_l \mid T_{i,j} > M) \leq (1 - \alpha) \sum_{\substack{l=1 \\ l \neq j}}^n \mathbf{P}(X_M = s_l \mid T_{i,j} > M) \leq \\ &\leq 1 - \alpha. \end{aligned}$$

Oszacujmy teraz prawdopodobieństwo, że stan s_j nie zostanie osiągnięty w mniej niż $2M$ krokach

$$\begin{aligned} \mathbf{P}(T_{i,j} > 2M \mid X_0 = s_i) &\stackrel{*}{=} \mathbf{P}(T_{i,j} > M \mid X_0 = s_i) \mathbf{P}(T_{i,j} > 2M \mid T_{i,j} > M, X_0 = s_i) \leq \\ &\leq (1 - \alpha)(1 - \alpha) = (1 - \alpha)^2 \end{aligned}$$

★ ze wzoru łańcuchowego.

Powtarzając analogiczne rozumowanie dla prawdopodobieństw $\mathbf{P}(T_{i,j} > 3M \mid T_{i,j} > M, X_0 = s_i)$, $\mathbf{P}(T_{i,j} > 4M \mid T_{i,j} > M, X_0 = s_i)$ itd. otrzymujemy, że dla dowolnego $l \in \mathbb{N}$

$$\mathbf{P}(T_{i,j} > lM \mid X_0 = s_j) \leq (1 - \alpha)^l,$$

zatem prawdopodobieństwo, że stan s_j nie zostanie nigdy osiągnięty wynosi

$$\begin{aligned} \mathbf{P}(T_{i,j} = \infty \mid X_0 = s_j) &= \mathbf{P}\left(\bigcap_{l=1}^{\infty} \{T_{i,j} > lM \mid X_0 = s_j\}\right) = \lim_{l \rightarrow \infty} \mathbf{P}(T_{i,j} > lM \mid X_0 = s_j) \leq \\ &\leq \lim_{l \rightarrow \infty} (1 - \alpha)^l = 0. \end{aligned}$$

Na zakończenie obliczmy oczekiwaną ilość kroków do osiągnięcia stanu s_j

$$\begin{aligned} \tau_{i,j} &\stackrel{**}{=} \sum_{n=1}^{\infty} \mathbf{P}(T_{i,j} > n) = \sum_{l=0}^{\infty} \sum_{n=lM}^{(l+1)M-1} \mathbf{P}(T_{i,j} > n) \leq \sum_{l=0}^{\infty} \sum_{n=lM}^{(l+1)M-1} \mathbf{P}(T_{i,j} > lM) = \\ &= M \sum_{l=0}^{\infty} \mathbf{P}(T_{i,j} > lM) \leq M \sum_{l=0}^{\infty} (1 - \alpha)^l = \frac{M}{\alpha} = \text{const}. \end{aligned}$$

Równość ** wynika z twierdzenia 11. z rozdziału §5.6 z Wstęp do teorii prawdopodobieństwa J. Jakubowski, R. Sztencel. \square

Oznaczmy przez $\mu_j = \tau_{jj}$ czas oczekiwania na pierwszy powrót do stanu s_j gdy zaczynamy z tego stanu.

Twierdzenie 1. *Dla dowolnego nieredukowalnego i nieokresowego łańcucha Markowa istnieje rozkład stacjonarny Π .*

Dowód. Dla uproszczenia wprowadźmy następujące oznaczenia:

$$\begin{aligned} i &:= s_i, \\ T_l &:= T_{l,l}. \end{aligned}$$

Ustalmy dowolny stan $l \in [k]$. W dalszej części wszystkie zdarzenia są rozpatrywane w przestrzeni warunkowej z warunkiem $X_0 = s_l$. Dla każdego $i \in [k]$ będącego pewnym stanem definiujemy zmienną losową

$$N_i(l) = \sum_{n=1}^{\infty} I_{\{X_n=i\} \cap \{T_l \geq n\}}.$$

Jeśli $i \neq l$ to powyższa zmienna losowa liczymy ile razy odwiedzony zostanie stan i po drodze do l . Oznaczmy przez $\rho_i(l) = \mathbf{E}(N_i(l) \mid X_0 = l)$

Uwaga oczywiście $N_l(l) = 1$, czyli również $\rho_i(i) = 1$. Zauważmy, że:

$$T_l = \sum_{i=1}^k N_i(l),$$

gdyż wszystkie kroki jakie pokonamy idąc z l do l możemy rozbić ze względu na liczbę odwiedzin w każdym ze stanów. Zatem

$$\mathbf{E}T_l = \mu_l = \sum_{i=1}^k \rho_i(l),$$

i na mocy lematu 1 $\mu_l < \infty$, czyli dla każdego $i \in [k]$ mamy $\rho_i(l) < \infty$.

Kandydatem na rozkład dla każdego l jest

$$\mathbf{\Pi}(l) = \frac{\boldsymbol{\rho}(l)}{\mu_l},$$

gdzie $\boldsymbol{\rho}(l) = (\rho_1(l), \dots, \rho_k(l))$, czyli $\mathbf{\Pi}(l) = (\Pi_1, \Pi_2, \dots, \Pi_k) = \left(\frac{\rho_1(l)}{\mu_l}, \dots, \frac{\rho_k(l)}{\mu_l}\right)$. Pokażemy, że jest to rozkład stacjonarny.

Mamy $N_i(l) \geq 0$, więc $\rho_i(l) \geq 0$, a stąd $\Pi_i(l) \geq 0$ oraz

$$\sum_{i=1}^k \Pi_i(l) = \sum_{i=1}^k \frac{\rho_i(l)}{\mu_l} = \frac{1}{\mu_l} \sum_{i=1}^k \rho_i(l) = 1$$

Zatem $\mathbf{\Pi}(l)$ jest rozkładem prawdopodobieństwa. Ponadto

$$\begin{aligned} \rho_i(l) &= \sum_{n=1}^{\infty} \mathbf{P}(X_n = i, T_l \geq n \mid X_0 = l) = p_{li} + \sum_{n \geq 2} \sum_{j \neq 1}^k \mathbf{P}(X_n = i, T_l \geq n, X_{n-1} = j \mid X_0 = l) = \\ &= \rho_{li} + \sum_{n \geq 2} \sum_{j \neq 1} \mathbf{P}(X_{n-1} = j, T_l \geq n) \mathbf{P}(X_n = i \mid T_l \geq n, X_{n-1} = j) = \\ &= p_{li} + \sum_{n \geq 2} \sum_{j \neq 1} \mathbf{P}(X_{n-1} = j, T_l \geq n-1) \mathbf{P}(X_n = i \mid X_{n-1} = j) = \\ &= \rho_l(l) p_{li} + \sum_{\substack{j \neq l \\ j=1}}^k p_{ji} \sum_{n=2}^{\infty} \mathbf{P}(X_{n-1} = j, T_l \geq n) = \rho_l(l) p_{li} + \sum_{\substack{j=1 \\ j \neq l}}^k p_{ji} \rho_j(l) \\ &= \sum_{j=1}^k p_{ji} \rho_j(l), \end{aligned}$$

stąd

$$\begin{aligned} \boldsymbol{\rho}(l) &= \boldsymbol{\rho}(l) P / \cdot \frac{1}{\mu_l} \\ \mathbf{\Pi}(l) &= \mathbf{\Pi}(l) P \end{aligned}$$

Co dowodzi, że $\mathbf{\Pi}(l)$ jest rozkładem stacjonarnym. \square

Postać rozkładu stacjonarnego

W dalszej części pokażemy, że zachodzi następujący ciąg implikacji: zbieżność \Rightarrow jedyność $\Rightarrow \frac{\rho_i(l)}{\mu_l} = \frac{\rho_i(i)}{\mu_i} = \frac{1}{\mu_i} \Rightarrow \mathbf{\Pi} = \left(\frac{1}{\mu_1}, \frac{1}{\mu_2}, \dots, \frac{1}{\mu_k} \right)$ jest rozkładem stacjonarnym.

Twierdzenie 2. (Twierdzenie ergodyczne o zbieżności) *Jeśli $\mathbf{\Pi}$ jest rozkładem stacjonarnym, to dla każdego $\mu^{(0)}$ mamy*

$$\mu^{(n)} \xrightarrow{TV} \mathbf{\Pi} \Leftrightarrow \lim_{n \rightarrow \infty} d_{TV}(\mu^{(0)}, \mu^{(n)}) = 0$$

Dowód. Dowód na kolejnym wykładzie. □

Na potrzeby dalszej części tego rozdziału założymy prawdziwość powyższego twierdzenia i pokażemy jedyność rozkładu stacjonarnego. Przypuśćmy zatem, że istnieją dwa rozkłady stacjonarne $\mathbf{\Pi}$ i $\mathbf{\Pi}'$. Niech $\mu^{(0)} = \mathbf{\Pi}'$, wtedy $\mu^{(n)} = \mathbf{\Pi}'$ dla każdego $n \in \mathbb{N}$, ponieważ jest on rozkładem stacjonarnym. Ze zbieżności (którą jak na razie tylko zakładamy)

$$\mu^{(0)} \xrightarrow{TV} \mathbf{\Pi} \Leftrightarrow \lim_{n \rightarrow \infty} d_{TV}(\mathbf{\Pi}', \mathbf{\Pi}) = 0,$$

a zatem $d_{TV}(\mathbf{\Pi}', \mathbf{\Pi}) = 0 \Rightarrow \mathbf{\Pi} = \mathbf{\Pi}'$. W celu udowodnienia zbieżności rozkładów wprowadźmy pojęcie couplingu.

Coupling

Założmy, że dane są dwie zmienne losowe X, Y na przestrzeniach probabilistycznych odpowiednio Ω_1, Ω_2 . Konstruujemy „kopie” X', Y' zmiennych X i Y na tej samej przestrzeni Ω tak, aby ich rozkłady brzegowe były takie same jak rozkłady X i Y oraz powinny one być ze sobą powiązane, dlatego między innymi przestrzenie produktowe w tym przypadku są praktycznie bezużyteczne.

Przykład 1. (Stochastyczna dominacja) *X dominuje Y , gdy dla każdego x wartości dystrybuant spełniają nierówność $F_X(x) \leq F_Y(x)$, czyli $\mathbf{P}(X \leq x) \leq \mathbf{P}(Y \leq x)$ co implikuje, że $X \geq Y$ dla dowolnej przestrzeni Ω . W dalszej części będziemy wykorzystywać oznaczenie $X \geq_{st} Y$.*

Twierdzenie 3. *Jeśli $X \geq_{st} Y$, to istnieje (Ω, \mathcal{F}, P) i istnieją X' i Y' na (Ω, \mathcal{F}, P) takie, że $F_{X'} = F_X$, $F_{Y'} = F_Y$ oraz $\mathbf{P}(X' \geq Y') = 1$.*

Piękny dowód. Niech $\Omega = \langle 0, 1 \rangle$, $\mathcal{F} = \mathcal{B}_{\mathbb{R}}(\langle 0, 1 \rangle)$ oraz $P = \lambda_1(\langle 0, 1 \rangle)$. Dla dowolnej dystrybuanty F zdefiniujemy zmienną losową Z_F na Ω w następujący sposób

$$Z_F(\omega) = \inf \{z : \omega \leq F(z)\}.$$

Zauważmy, że $\omega \leq F(z) \Leftrightarrow Z_F(\omega) \leq z$ stąd

$$F_{Z_F}(z) = \mathbf{P}(Z_F \leq z) = \mathbf{P}(\langle 0, F(z) \rangle) = \lambda_1(\langle 0, F(z) \rangle) = F(z).$$

Niech $X' = Z_{F_X}$, $Y' = Z_{F_Y}$ a wtedy $X' \geq Y'$ prawie wszędzie, czyli $\mathbf{P}(X' \geq Y') = 1$, co kończy dowód. □

Przykład 2. (Zbieżność poissonowska) Wiemy, że $\text{Bin}\left(n, \frac{\lambda}{n}\right) \rightarrow \text{Po}(\lambda)$, gdy $n \rightarrow \infty$ (zbieżność szeregów liczbowych dla $k \in \{0, \dots, n\}$). Jak dobre jest to przybliżenie?

Twierdzenie 4. (Cam, 1960) Jeśli X_1, \dots, X_n są niezależnymi zmiennymi losowymi Bernoulliego, gdzie $\mathbf{E}X_i = p_i$. Oznaczmy

$$S = \sum_{r=1}^n X_r.$$

Wtedy

$$d_{TV}(S, Y) \leq \sum_{r=1}^n p_r^2,$$

gdzie

$$Y \sim \text{Po}\left(\lambda = \sum_{r=1}^n p_r\right).$$

W szczególności jeżeli $p_r = \frac{\lambda}{n}$, to $d_{TV}(S, Y) \leq \frac{\lambda^2}{n}$.